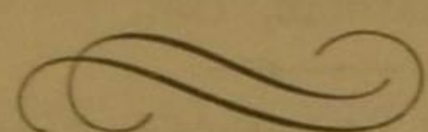
CHATHAM, ONTARIO, FEBRUARY 15, 1952
3RD YEAR OF PUB. NO. 34

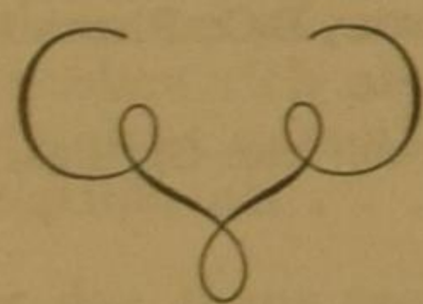
CALVINIST-CONTACT

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

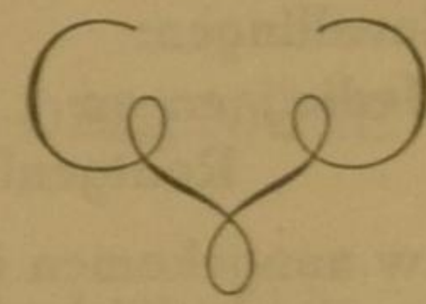
The King is Dead

Long Live the Queen

De gehele wereld is in de afgelopen week diep geschokt door het plotseling overlijden van George VI, koning van Engeland. De koning had in September j.l. een longoperatie ondergaan, doch was voorspoedig herstellende. Hij is in zijn slaap overleden. Door zijn verscheiden wordt zijn dochter, prinses Elizabeth, die met haar gemaal in October j.l. een reis door Canada maakte, geroepen tot de troon van het Britse Empire. Op pagina 5 geven wij een volledig bericht van het overlijden van de koning. Onze voorplaat toont u de jonge en zwaar beproefde koningin Elizabeth II.

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine in Canada

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada.

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to send matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta.

Business Manager: **John Vellinga,** Box 234, Chatham, Ont.

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Business Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subscriptions $3.— a year in advance.

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Werken via eigen Organisatie

Hieronder volgt een lijst met de namen en adressen van de verschillende „full time" field-agenten die in dienst staan van het Synodale Immigratie Comite der Chr. Ref. Church. Wendt U tot hen wanneer U een aanvraag wilt maken voor familieleden, of wanneer u mogelijke werkgevers weet voor nieuwe gezinnen. Deze personen zijn te alle tijde volledig op de hoogte met de laatste regelingen betreffende immigratie; vraag daarom hun hulp betreffende immigratiezaken. Laten wij alle emigratie-zaken behandelen via onze organisatie en field-agenten.

FIELD-AGENTEN ONZER ORGANISATIE

British Columbia:
Mr. A. de Jong, 1714 Nanaimo Street, Nw Westminster, B.C., Phone N.W. 3449

Alberta: Zuid,
Mr. B. Nieboer, Iron Springs, Alta Phone R 216

Alberta: Noord,
Mr. Herman Wieringa, 7829-111 Ave., Edmonton, Alta., Phone 41537

Manitoba:
Mr. J. de Jong, 245 Jamieson Ave., East Kildonan, Man.

Ontario: Oost,
Mr. L. Vanden Berg, P.O. Box 92, Brockville, Ontario, Phone 2058

Ontario: Zuid-West,
Mr. John Vellinga, P.O. Box 234, Chatham, Ontario, Phone 3695 R

Algemeen Secretaris:
Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Editorial

door John Vander Vliet

Een Koning Sterft — Een Vrouw Regeert

VROEG in de morgen van de zesde Februari bereikte ons de droeve tijding van het sterven van George VI. Hij was in zijn slaap heengegaan. Een Koning was gestorven. De landen waarover hij regeerde treuren, want hij was een goed vorst, die het recht liefhad. Straks op de dag van zijn begrafenis zullen op vele plaatsen in somber rhytme de kanonschoten dreunen, zes en vijftig maal, een schot voor een levensjaar en zal hij bijgezet worden in de eeuwenoude begraafplaats van Engeland's groten, op dezelfde plaats waar 2000 jaar geleden de Romeinse legioenen hun kampen opsloegen. Sic transit gloria mundi!

De regering van George VI was een van de meest bewogen tijdperken in de wereldgeschiedenis, een tijd van oorlogen en geruchten van oorlogen, een tijd van beroeringen en inzinking, een tijd van angst en onzekerheid. Maar zelfs toen zijn eigen land in onmiddellijk gevaar verkeerde van door de meedogenloze vijand te worden besprongen weigerde hij hardnekkig zijn volk te verlaten en door al de sombere dagen en de zwarte nachten droeg hij mee de volle last van het lijden. Koning George VI was een goed vorst. En er is droefheid in de harten zijner onderdanen.

Thans heeft een vrouw de Engelse troon beklommen om te regeren over de vele millioenen. Haar wacht een zeer moeilijke taak als hoofd van een land en de overzeese gewesten, als hoofd van twee kerken, Koningin Elizabeth is rijk, maar niet te benijden. „Geruster zit men onder daken van riet gebouwd, dan op een hoge troon". Laten ook onze gebeden haar steunen. Zij is ook Koningin van Canada.
De Koning is dood - Lang leve de Koningin!

Zo denken wij er over

Geachte redactie,

In het laatst verschenen nummer van „Calvinist—Contact" las ik het stukje van „een vrije immigrant" betreffende de verplichte registratie, welke hem aan het lachen had gemaakt. Wel, deze registratie heeft ook mij even doen lachen, zij het op een andere wijze dan „de vrije".

Ik heb me namelijk laten verleiden een aanvraag voor het registratieformulier in te dienen bij de Vice Consul der Nederlanden, binnen wiens ambtsgebied mijn woonplaats is gelegen. Ik schreef mijn brief natuurlijk in de Nederlandse taal.

Twee dagen later ontving ik mijn schrijven echter terug, terwijl een keurig getypt briefje in de Engelse taal was bijgesloten, waarin mij verzocht werd "to translate my letter into English because, unfortunately, the writer, altough Vice-Consul of the Netherlands, was unable to read or speak the Dutch language".

Op mijn aanvraag in de Engelse taal kreeg ik toen het formulier toegezonden. Het was geheel opgesteld in het Hollands.

Van het ingevulde formulier zal de Vice-Consul dus waarschijnlijk ook niet alles begrijpen, en het nut van een dergelijke registratie kan dunkt me sterk in twijfel worden getrokken.

EEN GEREGISTREERDE
IMMIGRANT

Nog dit jaar een weekblad?

C-C blaast „groot appel"

Het gaat goed met ons blad. Dat merken we aan de talloze brieven, die dagelijks op de redactietafel komen en waarin onze lezers hun erkentelijkheid en hun verbondenheid aan „Calvinist—Contact" uitspreken. Maar het blijkt bovendien uit de talloze verzoeken, die wij krijgen om er een weekblad van te maken.

Die verzoeken waarderen wij erg, want hieruit blijkt, dat „Calvinist-Contact" gewaardeerd wordt. Uitingen als: „Wanneer wordt „Calvinist-Contact" een weekblad?", „ . . . . het is iedere keer weer een verrassing als de mailman „C-C" in de box doet . . .", of „ . . . God zegene uw werk . . . ." zijn voor onze redactie en onze administratie een stimulans om alle zeilen bij te zetten. En zij doen dat ook. Zij hebben zich als doel gesteld, als het kan, nog dit jaar „Calvinist-Contact" tot een weekblad te maken. En dat is mogelijk, als . . . . als onze abonne's ons helpen.

Nog meer dan thans reeds het geval is, moet ons blad het gezinsblad zijn voor heel protestants-christelijk Canada. Reeds ontvangen wij van heel veel abonne's zeer waardevolle medewerking. Men moest het eens kunnen zien, hoe vaak wij 's morgens worden verrast door brieven van abonne's, waarin ons nieuwe abonne's worden opgegeven.

De maand Maart is nu in 't zicht. Als u dit nummer ontvangt, is het nog maar een kwestie van dagen. Wel . . . . Maart luidt de lente in: men maakt alles gereed voor het zomerseizoen, de natuur gaat afscheid nemen van de winter, de fabrieken gaan weer mensen aannemen. Kortom, alles zet zich als het ware opnieuw tot arbeid.

Ook „Calvinist-Contact" blaast groot appel over de gehele linie. In Maart gaan we allemaal ons best doen abonne's te werven. Bij lange na niet is ons aantal abonne's, wat het wezen kan. Hoe groter het aantal abonne's, hoe eerder „C-C" een weekblad is en des te meer kunnen wij werken aan verbetering van ons blad.

Daarom: alle hens aan dek en volle kracht vooruit!

Voor degenen, die ons voor 31 Maart a.s. het grootste aantal nieuwe betaalde abonnementen opgeven, stellen wij enige zeer mooie premies beschikbaar.
In ons volgend nummer zullen wij u vertellen welke de prijzen zijn. U kunt alvast aan de slag.

VOORWAARDEN VOOR DEELNAME

1 U moet zelf abonne zijn;

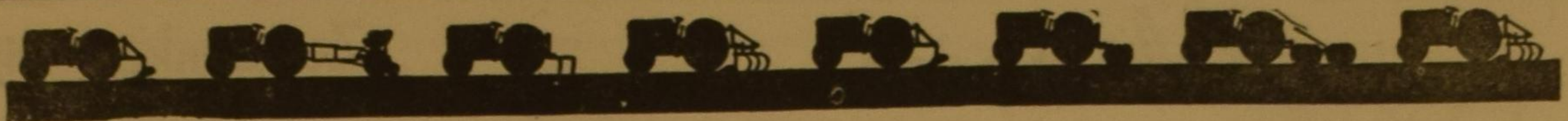
2 Uw eigen abonnement telt uiteraard niet mee;

3 Een nieuw abonnement voor een lezer in Nederland ook al betaalt u dit zelf, telt wel mee;

4 Opgaven van nieuwe abonne's moeten vergezeld gaan van betaling (hetzij money-order, cheque of contanten);

5 Geef de namen en adressen zo duidelijk mogelijk op en vergeet vooral niet bij z.g. R.R.-adressen de naam van de farmer. En natuurlijk uw eigen naam en adres.

Over de uitslag van de wedstrijd kan niet worden gecorrespondeerd.

LANDBOUW: J. J. Wiersema

Krilium, een nieuwe kunstmatige humus

Krilium is de naam van een nieuwe kunstmatige humus. Het product komt niet voor 1953 in het groot in de handel, maar toch willen velen er graag iets meer van weten.

Een goede grond mag noch te dicht, noch te los zijn; we zien graag kleine bruine kruimels inplaats van losse korrels of harde, dichte kluiten. De binding van meerdere korrels tot kruimels, zowel als het losser maken van te harde kluiten, geschiedt hoofdzakelijk door humus of afvalstoffen van plantaardige of dierlijke afkomst. We weten allemaal wel dat we een mooie structuur kunnen krijgen door een perceel enige jaren te gebruiken als grasland, door een flinke stalmest gift te geven of groenbemesting gewassen onder te ploegen. De dan optredende grondverbetering is slechts tijdelijk, na enige jaren is al de organische stof weer afgebroken door bacterien. Krilium heeft nu dezelfde gunstige werking als bovengenoemde middelen, maar heeft bovendien nog twee voordelen:

1. het helpt 500 maal beter als compost, en 200 maal beter dan veen, (prijzen per pond: veen 4 cent, compost 2,5 cent en krilium niet meer als 2 dollar.)
2. het wordt bijna niet aangetast door bacterien en schimmels, dus het effect van krilium toediening blijft vele jaren.

In het algemeen is de kans op erosie door krilium toediening dus kleiner te maken door de structuur verbeterende werking. Is men bang voor wegspoeling van de grond, voor de gewassen de grond bedekt hebben dan geve men krilium en laat dit op de grond liggen. Dat laagje laat het water wel door, ook kunnen de zaden er goed onder kiemen en toch blijft de grond op haar plaats ondanks water en wind.

In Nederland heeft men voor de oorlog ook al een kunstmatige humus gemaakt, welke prima werkte, het is echter nooit in de handel gebracht daar. Als de prijs niet te hoog is van dit nieuwe product en de proeven die er mee genomen zijn ook in de grote practijk blijken uit te komen zal m.i. het gebruik van krilium binnen afzienbare tijd vrij groot worden.

Het gevaar van erosie is zo veel kleiner te maken, het waterhoudend vermogen van de grond kan er mee vergroot worden, de luchtverversing van de grond verbetert, enz. Het is geen meststof.

VRAGEN STAAT VRIJ

R. v.d. M. Corkery, Ontario vraagt of hij met goede resultaten zomertarwe of gerst kan verbouwen op pas gescheurd land, en ook gerst op een perceel in te zaaien met rode klaver.

Vooral wat de gerst betreft hangen de resultaten af van de grondsoort. Gerst heeft graag een wat zware grond. Overigens kunt u gerust uw gang gaan op het gescheurde land, maar wees voorzichtig met stikstoftoediening. Indien u rode klaver wenst zou ik dat liever onder (winter)tarwe zaaien, onder gerst mislukt het maar al te vaak wegens te weinig licht.

A. de K., Langton, Ontario, vraagt of blauwmaanzaad verbouw in Canada verboden is.

Ja, blauwmaanzaad (poppyseed) verbouw is niet toegestaan. Dit met het oog op de opium die er van gewonnen zou kunnen worden.

B.H.H. Curries, Ontario, schrijft: In Holland heb ik op de landbouwwinterschool geleerd om voedselrantsoenen voor het vee te berekenen, b.v. een koe van .... kilo, welke .... liter melk geeft, heeft nodig .... kilo verteerbaar eiwit en .... kilo zetmeelwaarde, en dan hadden we tabellen met de analyses van de verschillende voedingsstoffen. Nu is mijn vraag: „Is er hier ook iets in die geest en waar kunnen we dat krijgen?"

Ja er bestaat wel iets dergelijks. U kunt b.v. bestellen: "Feedens Guide and Formulae for Meal Mixtures", aan te vragen (met 25 cent overmaking) bij Dr. E. W. Crampton, Professor of Animal Nutrition, Macdonald College, Quebec.

Het is niet helemaal zo overzichtelijk opgesteld als wat u gewend was, maar u zult er meer dan voldoende gegevens in kunnen vinden.

Een goede tabel van de samenstelling van vele voedingsmiddelen vindt u ook in "Poultry Feeds and Feeding" publicatie 541 (gratis) aan te vragen bij "Information Service Departement of Agriculture", Ottawa, Ont.

WEET U . . . .

hoeveel kalkoenen er in Augustus in Canada waren?
(In de prairie provincies 1.410.000, in Ontario 840.000, in Quebec 700.000, in British Columbia 300.000 en in de andere provincies 120.000)

welke tarwerassen het meest verbouwd worden in de prairie provincies?
(62% Thatcher; 14% Regent; 6,4% Redman; 5,6% Rescue Apex; 4,8% Marquis; 3,5% Red Bobs; 1,6% Saunders);
hoeveel vochtig graan er momenteel in Canada is?
(150.000.000 bushels tarwe en ongeveer net zoveel andere granen);
hoe het gebruik van margarine in British Columbia toeneemt?
(3000.000 pond meer in 1951 gebruikt dan in 1950, en 2000.000 pond boter minder);
hoe de economen over de prijzen van landbouwproducten voor 1952 denken?
(vlees, pluimvee en eieren vermoedelijk iets lager dan in 1951; groenten iets goedkoper; melk iets duurder; maar ook de voedingskosten hoger; granen blijven hoog. De productiekosten zullen blijven stijgen);
hoeveel stuks vee British Columbia in 1951 uitvoerde? (69763);

dat sprinkhanen zelfs kleine verschillen in de zuurgraad van de grond kunnen waarnemen?
(Ze leggen geen eieren in een voor hen te zure grond);

hoe groot het gemiddelde inkomen was in Canada in 1949?
($2881, dat is $381 meer dan in 1948);
dat Canada tarwe verscheept naar India om de voedselpositie daar te verbeteren?
(Het is mogelijk dat Canada tot een waarde van $10.000.000 aan India gaat schenken);

hoe u Canadees luzernezaad kunt onderscheiden?
(Can. zaad is niet kunstmatig gekleurd; Noord Amerikaans zaad bevat 1% violet gekleurd zaad; zaad afkomstig van andere landen moet voor 10% rood gekleurd zijn; Canadees zaad is het best aangepast aan het klimaat hier.)

Koning George VI overleden

De wereld is in de vroege morgen van 6 Febr. j.l. diep geschokt door het plotselinge overlijden van George VI, koning van Engeland, die, nadat hij in September j.l. een ernstige long-operatie had ondergaan, naar het oordeel van de doktoren voorspoedig herstellende was.

De koning had de dag tevoren doorgebracht op het landgoed Sandringham met wandelen en sport en was 's avonds in normale toestand gaan slapen. Trombose maakte echter in zijn slaap een eind aan zijn leven.

Zijn dochter Prinses Elizabeth en de Duke of Edinburg, die in October j.l. een reis door Canada maakten, waren onderweg voor een bezoek aan Australie. De koning zelf had enkele jaren geleden reeds een reis naar Australie willen maken, doch werd hierin verhinderd door zijn wankele gezondheidstoestand.

In zijn plaats ging nu Prinses Elizabeth, die de reis echter niet kon voltooien. Halverwege, het gezelschap was in Zuid Afrika, werd de Prinses teruggeroepen door het bericht van de dood van haar vader. Prinses Elizabeth ontving het droevige nieuws van haar echtgenoot. Zij barstte in tranen uit bij het horen van de onverwachte tijding, maar wist haar emoties snel te bedwingen en maakte aanstonds aanstalten voor een overijlde terugtocht. Spoedig na haar aankomst in London, een aankomst die gekenmerkt werd door diep en hartelijk meeleven van de zijde van de Londonse bevolking, werd zij officieel uitgeroepen tot koningin van Engeland, Queen Elizabeth II.

Het nieuws van de dood van de koning is overal met ontroering ontvangen, waarvan talloze telegrammen van deelneming de bewijzen waren. Direct na het bericht heeft minister-president St. Laurent van Canada zijn ministers bijeengeroepen. Het kabinet gaf een proclamatie uit, waarin in plechtige bewoordingen het overlijden van de koning werd bekend gemaakt en waarin Prinses Elizabeth als koningin werd uitgeroepen.

Radio en pers stonden enkele dagen volledig in het teken van rouw en alom werden de vlaggen halfstok gehesen. De dag waarop de koning ter aarde besteld zal worden zal een dag van nationale rouw zijn in Canada. De datum van de begrafenis is nog niet bepaald terwijl we dit schrijven, doch zal vallen in de loop van deze week. De minister-president zal in een plechtige bijeenkomst een krans leggen aan de voet van het oorlogsgedenkteken te Ottawa. En 56 kanonschoten, een voor elk jaar van de levenstijd van de overleden vorst, zullen Canada's rouw accentueren. De bijeenkomst zal worden bijgewoond door de leden van het corps diplomatique en andere hoogwaardigheidsbekleders en door vertegenwoordigers van allerlei nationale organisaties. Alom in den lande zullen op die dag rouwdiensten worden gehouden in de Canadese kerken.

FOR BOYS AND GIRLS

Mother

THE STONE PILE

Mrs. Crabtree lived in a small town. She lived alone in her old house. Some dear old ladies like to have children come in to cheer their day. But Mrs. Crabtree always drove children away. Grown up people did not visit her much because she was always so cross.

Now Mrs. Crabtree had a few acres of ground which she used as a pasture for her cow and for a garden.

Her lot of land was stony. So Mrs. Crabtree, who was also a very neat old lady, gathered the stones into a pile. Every year her rock pile became a little larger. She didn't like the stones but she did not know what to do with them. So they just stayed there year in and year out.

In this same town lived two brothers, Fred & Dick Fisher who owned a hardware store. The old wooden porch of the store had worn out, so the brothers decided to build a new one of concrete and stone.

So the old porch was taken away and when they were beginning to build the new one Dick Fisher had an idea.

"Know what, Fred," said he, "I have a plan. Mrs. Crabtree has that big pile of stones right close to her house, and she does not know what to do with them. Why don't we do her a good deed, and put them all under our concrete porch".

"Why yes," said Fred, "She will be glad because they have been in her way for so many years. I'm so glad you thought of it".

That very noon Dick went to Mrs. Crabtree. He knocked at the door, and she came out looking over her spectacles with a look which meant to say, "What are you bothering me about now?"

But Dick Fisher didn't mind. He had known her since he was a boy so he was used to her gloomy way. He said to her, "Mrs. Crabtree, Fred and I are making a new porch on the store, and we thought you might like to get rid of that pile of stones. We can put them under the concrete of the porch".

"Yes, you may take them away," she said stiffly and she shut the door.

"She surely is a pickle-puss," said Dick to himself. "But anyway, we can help her get rid of that ugly pile of stones.

So the stones were hauled away and put in front of the store. Soon the concrete was poured over them and the new porch was complete.

Soon afterwards the Fisher brothers got a bill from Mrs. Crabtree. You will be as surprised as they were when you read what it said.

"243 stones at 10 cents each — $24.30
Please pay soon.
(signed) **Mrs. I. Crabtree"**

The men laughed about it, and sent Mrs. Crabtree the money she asked for.

But what can we learn from their experience? Be sure you count the cost before you start building.

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

Nogmaals: Gasthuizen

Onze Organisatie is op het ogenblik druk bezig om zogenaamde gast-doorgangs-huizen te huren in enkele centrale plaatsen in Oostelijk en Westelijk Canada. In Alberta heeft de classis onzer kerken een besluit genomen om quota te heffen van $1.— per gezin voor financiering van zulk een woning in haar provincie. We hopen dat men spoedig mag slagen met deze plannen zodat, wanneer in het voorjaar de gezinnen van ambachtslieden arriveren, men gereed is om deze te ontvangen.

In Ontario heeft men op zich genomen om als organisatie de kosten zelf te dragen. Ieder gezin behorend bij onze organisatie en kerk wordt gevraagd voor een bijdrage van $2.50. Een woning is reeds gehuurd door de afdeling Toronto, en wel te Weston, een bijstad van Toronto. Dit huis is groot, en heeft 10 grote kamers, volgens berekening kunnen hier gemakkelijk 5 gezinnen tegelijk onderdak krijgen. De huur is $125.— per maand, en met andere onkosten van licht, verwarming en water zal dit ongeveer $185.— per maand worden. De commissieleden van de afdeling Toronto belast met de regeling van dit eerste gast-doorgangs-huis zijn echter van mening dat na enkele maanden er goede kansen zijn dat de onkosten zullen kunnen worden betaald met gelden ontvangen van de gezinnen die gebruik zullen maken van deze gelegenheid.

> BELANGEN VOOR DE OPBOUW DER CHR. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

Ook de afdeling London heeft vergaderd en een commissie is ook hier benoemd met opdracht om verder de zaak te regelen. Het plan is om in London zelf of in de naaste omgeving iets te huren van dezelfde grootte als in Toronto. Ook zal getracht worden om in onze kerken en organisaties in de omgeving van London speciaal propaganda te maken zodat deze met elkaar het Lonodontehuis gaan beschouwen als eigen onderneming voor deze omgeving.

Dus er is actie in de zaak, en zo behoort het, laten wij als leden en afdelingen en ook als kerken deze zaak nu 100 procent steunen, en hiermee weer tonen dat wij het belang van onze Calvinistische immigranten willen behartigen en ook dat wij met dit alles onze eigen kerken en groepen versterken.

Verschillenden hebben mij gevraagd over enkele bijzonderheden; bijvoorbeeld: gaan gezinnen die gebruik maken van deze gasthuizen hier ook voor betalen en hoeveel? Anderen, onder welks toezicht of beheer staan deze gasthuizen. Ik zal proberen om deze vragen hier te beantwoorden, zodat een ieder volledige kennis mag hebben van gemaakte regelingen, en weet hoe de zaken staan.

BEHEER GASTHUIZEN

Bij wie hoort het beheer? Ons antwoord kan kort zijn, namelijk bij hen die de kosten betalen. In dit geval is het dus onze Provinciale Immigratie Organisatie, en wel speciaal het dagelijks bestuur. Op de laatst gehouden bestuursvergadering is dan ook een bepaling gemaakt, aangaande huur per dag en gezin, en in geval dat een gezin arriveert zonder contanten dat men een schuld-bekentenis tekent inhoudende om de kosten later te vergoeden. Verder heeft men het toezicht en het regelen van kleinere zaken, die dagelijks voorkomen overgegeven aan de field-agent en de commissie van de lokale afdeling waar het gasthuis is. Dus in het geval Toronto behoort het toezicht bij field-agent C. Steenhof en de commissie uit de leden van de afdeling Toronto. Natuurlijk, indien men in Toronto zover komt dat men zelf de kosten kan dekken, en geen hulp meer nodig heeft van de provinciale afdeling dan is het beter en juist dat het beheer en toezicht geheel wordt toevertrouwd aan de afdeling Toronto.

De lokale commissies worden verzocht om geregeld verslag te geven aan het provinciale bestuur inzake financiering en beheer van het gasthuis onder hun toezicht.

Zoals al gezegd in dit artikel, doch misschien nog wel even herhaald mag worden, heeft de commissie in Toronto nu al goede hoop dat men binnenkort de mogelijkheid ziet om zelf de kosten te dragen.

GASTHUIS-TARIEVEN

De bedoeling is niet om Sinterklaas te spelen met deze gasthuizen, en om gezinnen die er gebruik van maken geheel kosteloos te laten profiteren. En wel om verschillende redenen, het is voornamelijk om onze immigranten een goed loon; vaak meer dan landbouwers, dus kunnen gerust wel gevraagd worden om een redelijke vergoeding te betalen. Ook moeten wij niet de indruk geven dat wij dit werk doen om liefdadigheidsredenen, het is voornamelijk om onze immigranten hoge kosten te besparen, en zeker te zijn dat men niet op straat staat wanneer men arriveert. Doch voor alles stellen wij ons voor een redelijke vergoeding te vragen, en hopen dat na verloop van tijd deze vergoeding voldoende zal zijn om in de toekomst de onkosten van onze gasthuizen te dekken. Ik denk ook niet dat de meeste immigranten verlangen dat dit hun kosteloos zal worden gegeven. Maar wat gaan wij nu vragen. Ook deze zaak is besproken op onze laatste bestuursvergadering en men kwam tot de conclusie dat gerekend de onkosten de huur niet minder zal bedragen dan $1.50 per dag voor een gezin dat gebruik maakt van twee kamers, en indien dit niet toereikend is dit bedrag te verhogen. Het gezin kan dan in dit huis slapen en ook eigen kost bereiden. Dit zal voor inkomende immigranten een grote besparing zijn, en dat tegen zulk een geringe vergoeding. Indien er gezinnen binnenkomen, hetzij landbouwers of ambachtslieden, die nog geen werk hebben en geen contanten bezitten dan kan men een schuldbekentenis tekenen voor betaling van onkosten voor het gebruik van ons gasthuis.

Zoals men ziet is de hele opzet van deze gasthuizen er op gericht dat na verloop van tijd deze zichzelf zullen bedruipen.

Tenslotte nog: Ook wordt verwacht dat gezinnen zo gauw mogelijk uit zien naar andere bewoning, en plaats maken voor anderen. Er is nog een probleem en dit zal ook enige kosten meebrengen. Met het huren van een huis is men nog niet klaar, want er behoren te zijn bedden, kachels, tafels en stoelen en andere huishoudelijke artikelen, om leven in zulk een gasthuis mogelijk te maken. Dit zal geschieden op zeer bescheiden schaal en alleen de hoogstnodige dingen zullen worden aangeschaft. Ook is de mogelijkheid reeds onder de ogen gezien om instellingen van andere organisaties hier in Canada te vragen of zij hierin kunnen meehelpen. Doch een gasthuis zal zeker niet een plaats worden waar men gaarne zo lang mogelijk wil blijven, want dit is niet de bedoeling. Het is alleen een hulpmiddel.

Vergeet dit adres niet:

Al onze kerken en lokale organisaties die collecteren voor deze zaak, stuur uw gelden naar de provinciale penningmeester: Mr. I. Esser, 800 Confederation Street, Sarnia, Ont. Vertrouwende dat vele dollars hun weg mogen vinden naar zijn adres.

Vreselijk ongeval treft Holl. Immigrantenfamilie in B.C.

Vader, moeder en twee kinderen gedood

Een vreselijk ongeluk heeft een Nederlandse immigranten-familie in Chilliwack, B.C., getroffen. De familie Walter De Zwarts, in 1951 naar Canada gekomen, was het slachtoffer.

De familie, per auto een spoorwegovergang kruisend, werd door een goederentrein gegrepen en meegesleurd met ontzettende gevolgen. Vader en moeder De Zwarts, beiden 42 jaar en hun jongens Leen en Hans, resp. 7 en 5 jaar oud, werden op slag gedood, terwijl drie andere kinderen, Peter, Anja en Cora gewond werden. Peter, 9 jaar oud, had gecompliceerde breuken aan beide benen; zijn toestand was critiek. Anja, 13 jaar, kwam er met lichte verwondingen af, maar Cora, 2 jaar, was ernstig gewond; haar toestand was zeer zorgwekkend.

De drie wezen zullen verzorgd worden door een tante, Mrs. Harry De Zwarts.

De heer Walter De Zwarts was al eerder in Canada geweest, doch was in 1932 teruggegaan naar Holland. Na de oorlog, gedurende welke hij streed in de ondergrondse beweging en uit een concentratiekamp ontsnapte, keerde hij met zijn broer Harry naar Canada terug. De gebroeders De Zwarts hadden pas samen grond gekocht. De dood maakte een einde aan hun plannen. Mogen God en mensen zich over de wezen ontfermen.

Het Canadese burgerschap

„Wat is de eerste stap", vraagt men ons vaak, „om Canadees burger te worden?"

In 1952 zal het mogelijk zijn voor Nederlandse immigranten die in 1947 hier arriveerden om Canadees burger te worden, als zij tijdig daarvoor aanvragen. De eerste handeling is het afleggen van een verklaring, die hier genoemd wordt de "Declaration of Intention". Intention betekent voornemen. Het is dus een verklaring van voornemen, het voornemen namelijk, dat men Canadees burger wil worden. Iedereen, die de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft kan dit doen bij de Griffier van het gerechtshof in het district waar hij woont.

Het s geen vereiste voor iemand die de verklaring tekent, dat hij Engels of Frans kan spreken en schrijven. Het is zelfs niet noodzakelijk dat hij lezen of schrijven kan en als hij zijn naam niet kan schrijven mag hij ook wel met een kruisje tekenen, maar wanneer hij zijn tweede stap doet en zijn aanvraag voor burgerschap indient behoort hij voldoende kennis te hebben van Engels of Frans. Zonder die kennis zal hij twintig jaar in Canada gewoond moeten hebben voor hij het burgerschap kan verkrijgen.

De wet schrijft ook voor, dat de aanvrager voldoende kennis moet hebben van de verplichtingen en de rechten die het Canadees burgerschap met zich brengt. Het is geheel overgelaten aan het oordeel van de rechter of iemand aan de gestelde eisen kan voldoen. In de tijd die verloopt tussen het indienen van de eerste en de tweede aanvraag diene men dus wel zich toe te leggen op de taal, op het vergaderen van enige kennis betreffende de wijze waarop Canada wordt geregeerd en de rechten en plichten van haar burgers.

Na ontvangst van de eerste aanvraag wordt aan de betrokkene een bewijs toegezonden door het Departement van "Citizenship and Immigration" nadat eerst zekerheid is verkregen dat de "Declaration of Intention" behoorlijk en in het publiek is aangeplakt in het kantoor van de griffier.

Twee foto's van 2½ bij 2½ inch die binnen het laatste jaar genomen zijn moeten bij de aanvraag gevoegd worden.

Voor de volgende categorie-en is het **niet nodig** om een "Declaration of Intention" in te dienen:

1 de uit een ander land afkomstige man of vrouw die met een Canadees burger is getrouwd;

2 een Engels onderdaan;

3 het minderjarig kind van iemand aan wie op verzoek burgerschap is verleend op voorwaarde dat de persoon aan wie het burgerschap is verleend de verantwoordelijke vader of moeder van het kind is en verder dat het kind geboren was voor de datum waarop het bewijs van burgerschap werd verleend en op normale wijze in Canada is toegelaten.

4 de Canadese man of vrouw die om andere redenen hun burgerschap hebben verloren;

5 de Canadese vrouw die voor de 1ste Januari 1947 door haar huwelijk met een vreemde haar Canadees burgerschap had verloren;

6 de persoon, die door een Canadees burger is geadopteerd op voorwaarde dat zijn vader Canadees burger is;

7 in bijzondere gevallen voor minderjarige kinderen.

Het feit, dat iemand een "Declaration of Intention" heeft ingediend maakt hem nog geen burger van Canada en indien hij gedurende de periode van aanvraag naar het buitenland wil gaan behoort hij zich te voorzien van een paspoort van het land van herkomst.

VIJF VROLIJKE SOLDATEN

Vijf Engelse dienstplichtigen hebben voor sensatie gezorgd in een stadje in Malakka. De jongelui hadden bericht gekregen, dat ze zich aan boord van een in de haven liggend schip moesten begeven, dat hen voor verlof naar Engeland zou brengen. In hun vreugde over dit bericht gingen de heren met oefen-granaten e.d. smijten. Op het horen van het hevige geknal en het zien van het flitsende lichten dachten de bewoners, dat de terroristen een lang voorbereide actie waren begonnen. Alles kwam in actie, de wegen werden afgezet en iedereen spoedde zich naar zijn post of naar de schuilkelders.

Het was een hele opluchting, dat de „terroristen" slechts vijf wat al te vrolijke jongens waren.

Van kust tot kust

RIDGETOWN GESTART

Er ligt dicht bij het Lake Erie een klein plaatsje. Met een kleine groep Hollanders Maar met mogelijkheden om meer Nederlandse gezinnen te plaatsen. Het is niet vreemd, dat men in Ridgetown eerst wilde overwegen of men reeds aan de oprichting van een Chr. Ref. Immigration Society toe was. Of de groep nog niet te klein was.

Men heeft daar echter verder gekeken dan vandaag. De overweging dat men meer landgenoten nodig heeft en dat men eerlang moet kunnen komen tot instituering van een eigen kerk heeft de doorslag gegeven.

Men is in Ridgetown aan het werk getogen en heeft op 28 Dec. j.l. een Chr. Ref. Immigration Society opgericht. Mr. John Vellinga, die als adviseur aanwezig was zegde zijn volle medewerking toe. Het bleek ter vergadering reeds, dat er een goede kans is om tenminste drie nieuwe gezinnen bij farmers te plaatsen.

Een bestuur, bestaande uit de heren Botterweg, De Jong en Wymenga, werd gekozen, waarvan Mr. Botterweg als keyman zal fungeren.

Op organisatorisch terrein zal men, gezien de nog geringe omvang veelal op het nabije Chatham aangewezen zijn, doch alles wijst er op, dat Ridgetown mettertijd een sterke organisatie zal hebben. Op het gebied van begrafenisvereniging en Credit-Union zal contact worden gezocht met andere verenigingen in Kent-County, doch het eigenlijke werk zal men ter plaatse zoveel mogelijk op zich nemen.

GROEI IN DRESDEN

Enige tijd geleden hebben we gemeld, dat in Dresden, Ont., een immigratievereniging is opgericht met 14 leden. Op de tweede vergadering van deze groep is het ledenaantal inmiddels gestegen tot 20. En het ligt in de lijn der verwachting dat dit aantal nog gaandeweg zal stijgen. Want in Dresden wordt beseft dat de Chr. Ref. Hollanders gezamenlijk een taak te vervullen hebben, niet alleen in geestelijk, maar ook in maatschappelijk opzicht.

Daarom werd op deze tweede vergadering ook reeds breedvoerig gesproken over de Credit-Union, de organisatie, waardoor Hollanders elkaar en zichzelf zulke enorme diensten kunnen bewijzen.

TELKWA EN SMITHERS, B.C.

De gemeente Telkwa-Smithers is een meelevende gemeente. Eerst was er uit de aard der zaak altijd leesdienst en nog geen catechisatisch onderwijs. Na de kerkeraadsvergadering op 4 Januari zijn er rijk gezegende gemeentevergaderingen gehouden in Telkwa, en in Smithers, waar belangrijke kerkelijke zaken werden besproken. De gemeente ging accoord met de voorgestelde begroting en hoopt zichzelf kerkelijk te kunnen bedruipen. De Collectes zijn best Er is offervaardigheid. Er is een bouwfonds ingesteld, waarvoor de eerste collecte is gehouden die heel mooi was.

Er zijn nu circa 45 gezinshoofden en zelfstandigen. De catechisaties zijn mooi aan de gang, een belijdenis-catechisatie voor beide plaatsen die door 5 jonge mensen bezocht wordt, waar waarschijnlijk nog 2 bijkomen. Verder zijn er in beide plaatsen catechisaties voor groten boven 16 jaar en een voor de leeftijd van 11—16 jaar. Er zal een mannen- en een vrouwenvereniging opgericht worden, terwijl de Young People in beide plaatsen reeds 's Zondags vergadert.

De gemeente heeft spontaan $150.— bijeengebracht voor een typewriter en duplicator, zodat zij binnenkort een eigen kerkblaadje hoopt uit te geven.

De gemeente hoopt zo gauw mogelijk te beginnen met 2 diensten per Zondag in iedere plaats. Voorlopig 3 diensten in Dutch en 1 in English. Er is 1 Canadese jongen op de catechisatie en onlangs tijdens de Engelse dienst te Smithers 7 in de kerk. Hoopvol voor de toekomst.

CHR. REF. CHURCH IN STRATFORD ONT. GE-INSTITUEERD

In Stratford, Ont., is in November j.l. een Chr. Ref. Church ge-institueerd, waarbij Rev. C. Spoelhof voorging in de dienst des Woords met een predikatie over Psalm 84 : 11.

De attestaties van 16 gezinnen en 6 vrijgezellen werden afgelezen. Tot ouderlingen werden gekozen de heren J. Klaver en R. Wiersma; tot diakenen de heren J. Westerhof en G. Grevers.

Vergeleken bij andere plaatsen heeft Stratford nog niet veel groei te zien gegeven; er zijn te veel mensen die Stratford als doorgangsplaats beschouwen en verder trekken, omdat er niet veel industrie is.

Voor vakmensen als slagers en mecaniciens e.d., die een beetje behoorlijk met de taal overweg kunnen zijn er in Stratford wel mogelijkheden.

TORONTO SLAAT SPIJKERS MET KOPPEN

Op Donderdag 24 Januari, vergaderde onder grote belangstelling de Chr. Emigratie-Vereniging van Toronto en omgeving. Bij absentie van de voorzitter werd de vergadering geopend door Ds. Brondsema en was de leiding aanvankelijk in handen van het Bestuurslid de heer Steenhof.

De Voorzitter deelde mede, dat in verband met de belangrijke uitbreiding der werkzaamheden en talrijke te nemen maatregelen een nauwer contact tussen het dagelijks bestuur noodzakelijk is.

Tot heden was dit contact in de practijk niet mogelijk, zodat bestuursvergaderingen zelfs niet konden worden gehouden. De voorzitter stelde voor, dat het gehele oude bestuur aftrad en dat onmiddellijk een nieuw bestuur werd gekozen. Met algemene stemmen werd dit voorstel door de vereniging aanvaard, waarna een nieuw bestuur door de vergadering werd benoemd. Als voorzitter werd gekozen, de heer G. Diemer, als vice-voorzitter de heer A. De Boer, als secretaris de heer Tempelmans, als penningmeester de heer C. Steenhof. Genoemde vier heren maakten ook deel uit van het oude bestuur. Verder werd nog als bestuurslid gekozen de heer Van der Noord terwijl in een vacature op een volgende vergadering zal worden voorzien. Nadat de leiding der vergadering werd overgenomen door het nieuwe bestuur, werd een dames-comite van Ontvangst benoemd. Deze Commissie heeft tot taak de nieuwe immigranten bij aankomst te verwelkomen en in samenwerking met het bestuur en onze fieldman behulpzaam te zijn bij huisvesting en talrijke andere problemen. Ook is het taak regelend op te treden bij de exploitatie van het te huren of te kopen immigratie-gebouw tot welker stichting het hoofdbestuur der vereniging in Canada in principe heeft besloten. Tot leden dezer Commissie werden benoemd de dames Grace van der Wal, Mevr. Jonkman en de beide dames Van der Veen. Vervolgens werd benoemd een technische commissie van bijstand, welke het bestuur zal adviseren bij het verkrijgen van een Immigranten Hall; als leden dezer commissie werden benoemd de heren Mast, Glas en Den Hoedt. Verder richtte de voorzitter woorden van dank tot het Hoofdbestuur, dat maandelijks een zeker bedrag ter beschikking wil stellen voor het huren van een Immigration-Hall in of nabij Toronto. Daar het practisch onmogelijk is in of nabij Toronto een groot huis of gebouw te huren voor dit doel en zich inmiddels een gelegenheid voordoet te kopen werd na breedvoerig bespreken het bestuur gemachtigd in dezen naar bevind van zaken te handelen en dienaangaande overleg te plegen met het Hoofdbestuur en de zo juist genoemde technische commissie. Nadat de penningmeester, tevens fieldman der organisatie, verslag had gegeven van de stand zijner werkzaamheden en in het bijzonder pleitte voor aansluiting bij de Onderlinge Ziekteverzekering der Vereniging, verzocht de voorzitter zoveel mogelijk het werk van de nieuwe fieldman te steunen. Wanneer in een bepaald bedrijf vacatures ontstaan is het van veel belang om de fieldman even te waarschuwen, ook is het belangrijk hetzelfde te doen, wanneer men kennis draagt van een gelegenheid tot huisvesting. De aanvragen en belangstelling van geestverwanten in ons oude Vaderland voor Toronto zijn zeer talrijk en op deze manier kunnen wij door nauw met elkaar en onze fieldman samen te werken, met Gods hulp veel tot stand brengen ook ter versterking van Zijn Kerk in dit mooie en nieuwe land.

Tijdens de pauze werd door enkele dames koffie geschonken en gaven vele nieuwelingen zich op als lid der vereniging.

DE SCHOOLVERENIGING TE CHATHAM KOMT TOT ZAKEN

De Christelijke Schoolvereniging te Chatham, Ont., heeft op haar reglementaire jaarvergadering in Februari belangrijke besluiten genomen, die moeten leiden tot het stichten van een christelijke school.

Uit de verslagen bleek, dat de vereniging nog slechts 70 leden telt weliswaar, maar dat reeds een aardig bedrag aan geld bij elkaar gebracht werd; met toegezegde bedragen ongeveer 7000 dollar. Een speciale commissie zal doorgaan met het verzamelen van geld en het winnen van leden, want de vereniging wil zo spoedig mogelijk overgaan tot het geven van christelijk onderwijs. Er werd besloten ook leden te winnen onder geïnteresseerden, die tot andere orthodoxe kerken behoren, omdat men algemeen van mening is als christenen in dit land samen te moeten werken in het werk van christelijk onderwijs. In dit licht moet ook gezien worden de benoeming van Ds. J. Tamminga, predikant van de Old Chr. Ref. Church te Chatham, tot bestuurslid van de jonge vereniging. Bij de bestuursverkiezing werden de heren G. Vander Veen en J. Bosveld, resp. voorz. en secr. aanstonds herkozen, terwijl voorts tot bestuurslid werd gekozen de heer Sennema.

Het bestuur kreeg op haar verzoek de machtiging over te gaan tot aankoop van grond van de Chr. Ref. Church vlak bij de kerk, waarop de school t.z.t. zal verrijzen. Met dien verstande, dat indien later mocht blijken dat er op deze grond geen school gebouwd mag worden, de grond automatisch terug zal gaan naar de kerk.

Uit de vergadering werd er op gewezen dat het bestuur met een terdege uitgewerkte begroting ter tafel dient te komen alvorens tot schoolbouw over te gaan. De vereniging moet op grond van nuchtere feiten en cijfers kunnen zien, dat er een school gebouwd kan worden niet alleen, maar dat het ook mogelijk is de zaak gaande te houden en dat de ongetwijfeld hoge onkosten gedekt kunnen worden door schoolgelden en contributies.

NIEUW-VADERLANDSE GESCHIEDENIS

Canada's afzondering van de V.S.

VAN REBELLEN EN „LOYALISTS"

JOHN VRIESINGA

Het schot van Lexington zette het hele vasteland van Noord Amerika in vuur en vlam. Want met dat schot werd de teerling geworpen: De Engelse kolonies moesten nu een van beide, of zich onderwerpen aan Engeland, of de strijd voor hun onafhankelijkheid aanbinden met hun moederland. Zij kozen het laatste, en na een bloedige worsteling van broeders tegen broeders hebben zij tenslotte hun onafhankelijkheid veroverd. In dit artikel vertellen wij alleen over de Amerikaanse vrijheidsstrijd voorzover hij betrekking heeft op de totstandkoming van ons nieuwe vaderland, op de afzondering van Canada van de rest van Noord Amerika's vasteland.

AMERIKA, VERDEDIGER DER VRIJHEID

Amerika's strijd voor de onafhankelijkheid herschiep de dertien kolonies in een bloedige heksenketel. Engelsen vochten tegen Engelsen niet alleen, maar dikwijls vochten kolonisten tegen kolonisten. Want lang niet alle kolonisten waren rebellen. De kooplieden, die waren de grote drijfveren en naast hen stonden vele mannen van naam en gezag, die met recht het zelfbeschikkingsrecht van de burgers van het nieuwe werelddeel opeisten, daarbij in hun opvattingen dikwijls gesteund door vooraanstaande Engelse staatslieden.

Maar in de kringen van de vertegenwoordigers van de Engelse regering heerste begrijpelijkerwijs weerzin tegenover het streven van de strijders voor de onafhankelijkheid. De mening van het gewone volk over het hangende geschil werd voor een goed deel bepaald door de streek waarin de mensen woonden. En zo werden Engelsen verdeeld tegen Engelsen, Amerikanen tegen Amerikanen, ja dikwijls broers tegen broers, zoons tegen vaders. Wie voor de onafhankelijkheid waren werden rebellen genoemd, wie trouw bleven aan Engeland noemden zich Loyalisten.

Rebellen en Loyalisten bevochten dikwijls elkaar, hoewel de laatsten over het algemeen in de minderheid waren. De rebellen dreven het soms zo ver, dat zij een Loyalistische regeringsambtenaar teerden en daarna beplakten met kippenveren. Het ongelukkige slachtoffer werd dan zo toegetakeld opgehangen.

De grote strijd, die de beslissing moest brengen werd echter op andere wijze gevoerd. De Engelse Generaal George Washington had hierin de leiding. Eerst probeerden de kolonisten door middel van een open brief de bewoners van Canada, die immers nog maar zo kort geleden na een bittere strijd tegen Engeland de nederlaag hadden geleden, tot hun bondgenoten te maken. Maar de Franse boeren toonden niet de minste belangstelling voor de familietwist van de Engelsen, ook al dank zij de Acte van Quebec, waarover wij in het vorige nummer hebben verteld.

Toen dat dus niet lukte zonden de rebellen een leger naar Montreal, dat zij stormenderhand veroverden. De Engelse Gouverneur-Generaal, Carleton, zag maar nauwelijks kans het vege lijf te redden. Hij vluchtte naar Quebec, waar hij de belegering van de stad door de rebellen afwachtte. Een hele winter lang lagen de rebellen voor Quebec, maar ondanks heldhaftige pogingen zagen zij geen kans om er binnen te komen. En toen in het voorjaar een Engelse vloot de St. Lawrence opvoer, moesten zij hals over kop de vlucht nemen.

DE ONAFHANKELIJKHEIDS-VERKLARING

De Engelsen zetten het vluchtende leger niet na, ofschoon zij het gemakkelijk hadden kunnen vernietigen. Waarschijnlijk deden zij dat niet, in de hoop, dat de rebellen na deze nederlaag nog tot bezinning zouden komen. Het aanrichten van een bloedbad onder het vluchtende leger zou alleen maar het tegendeel kunnen uitwerken. Evenwel, die hoop bleek ook zinloos, want in het jaar daarop, om precies te zijn 4 Juli van het jaar 1776, verklaarden de kolonies zich onafhankelijk; zij beschouwden zich niet langer als onderdanen van de koning van Engeland, maar zij waren, zeiden zij, vrije burgers van een nieuw, vrij land, burgers van de „Verenigde Staten van Amerika". Dat was dus het ontstaan van het land, zelf geboren uit de drang naar onafhankelijkheid, dat vandaag op het wereldtoneel zich opwerpt als de machtige verdediger van de vrijheid; het land dat met inzet van al zijn kracht de bedreigde vrijheid van Europa heeft verdedigd; het land, dat zich opnieuw opmaakt om de vrijheid van alle bedreigde landen te verdedigen. (Tussen haakjes, in het licht van deze dingen wordt de houding van Amerika in onze Indonesische kwestie beter verklaarbaar). Intussen, met de Onafhankelijkheidsverklaring waren de Amerikanen nog niet klaar. Engeland gaf zich zo maar niet gewonnen! In 1777 trok een sterk Engels leger op naar New York, dat nog stevig in Engelse handen was, om zich met de daar gelegerde troepen te verbinden en de Amerikaanse rebellen een stevige aframmeling te geven. Ongelukkigerwijs voor dit leger stuitte het bij Saratoga op een sterk Amerikaans leger, waardoor het in de pan gehakt werd. Pas in 1781 werd de strijd beslist. De Fransen, erg happig op een gelegenheid die Engelsen nog een de voet dwars te zetten kwamen de Amerikanen met een vloot te hulp. Bij Yorktown werd toen het gehele Engelse leger verslagen.

DE TORY'S TREKKEN NAAR CANADA

In 1783 kwamen overwinnaars en overwonnenen samen om de ronde tafel teneinde een vredesverdrag op te stellen. En het waren tenslotte de Engelsen, die aan deze ronde tafel in Versailles tot bezinning kwamen. Zij willigden goedschiks alle Amekaanse eisen in. Zo in de stemmng van; de ruzie is over, laten we nu asjeblieft weer goede vrienden zijn. Wat deed tenslotte een paar honderd vierkante mijlen land meer of minder er toe. In die stemming kwam de grens tussen de Verenigde Staten en Canada, zoals die nu bestaat, tot stand. Daarmee had Engeland afstand gedaan van zijn rechten ten Zuiden van die grens. Engeland hield alleen een grote kolonie over ten Noorden van die grens, voor het grootste gedeelte bevolkt met Fransen. Die konieuwe vaderland.
lonie van toen is het Canada van nu, ons

Het duurde echter niet lang voordat die kolonie als het ware overstroomd werd door Engelsen. Toen eenmaal het pleit beslecht was trokken tienduizenden burgers uit de oude kolonies, die trouw wilden blijven aan de Engelse koning en niet verkozen te leven onder wat zij noemden de „rebellen-regering" naar het Engelse gebied, naar Canada. Dat waren de Loyalisten. Vandaag komen, die met trots verklaren, dat zij van aan de dag kan men nog Canadezen tegende „Loyalists" afstammen. Zij worden ook wel „Tory's" genoemd. Verreweg de meesten van hen streken neer in Nova Scotia en verhuisden van daar naar New Brunswick, maar ook velen staken de St. Lawrence River over en vestigden zich in Ontario. Deze mensen hebben zich in een ongeloofelijk taaie strijd met de bossen en de grond een plaats verworven in dit land en behoren tot de beste burgers van Canada. Zij hebben tesamen met de Fransen in Quebec ons nieuwe vaderland opgebouwd tot wat het is op de dag van heden. Met hun komst begint eigenlijk pas de geschiedenis van Canada, als een afzonderlijk gebied.

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

Why are we here?

(1)

Perhaps we are not far amiss when we assert that the average emigrant from Europe thinks almost exclusively of social and economic betterment. This is easily understood as far as our Reformed people from Holland are concerned, because our folks over there are not now suffering from persecution as were their forebears who came to America a hundred years ago. Rather, as a result of the long labors and struggles of the movements that began in 1834 and 1886, our Reformed Dutch people are favorite sons of the nation. Their churches and schools are of the best, and their teachers receive their pay out of the national treasury. Their minds would not be set upon leaving at all were it not that the land is overpopulated and the nation empoverished by reason of the great war and the loss of Indonesia. Religious freedom cuts no figure in the decision to emigrate into Canada.

Before proceeding with our argument we may therefore remind these people that it is not enough to read **„Het Dwaze Gods"** by Dr. Praamsma, as was urged in this column some time ago. We and our children should not only refuse to forget our history in the Old Country: we should also acquaint ourselves with the glorious, tho much briefer history, of the church to which we have come in the New World. The best book for this - and it should be in every church library - is Dr. A. Hyma's **Albertus C. Van Raalte and his Dutch Settlements in the United States** (Eerdmans, Grand Rapids, Michigan). When we read this book we are reminded that the Church to which we belong was organized or fed by people who did emigrate not only for economic reasons but also that they might have religious liberty; and we shall therefore be on our guard lest we create the impression that we, the late comers of that same stock, have lost the sacred enthusiasm for the Reformed truth or to leave with the older element of our kinsmen in America the impression that the present day generation in the Netherlands is so unlike those who came in 1847 and subsequent years that they care only for the material things.

Apart from all such considerations as regard ancestors and cotemporaries, any one with only elementary Christian conceptions can easily understand that divine providence has a hand in the rapid and vast immigration that now takes place from Europe into Canada. It is not only that God's hand is in all things that happen - "Whatsoever He foreordaineth cometh to pass", as the Westminster Confession said it so aptly - but who does not realize that in so far-reaching a shift of population as now takes place before our very eyes God is working with a most definite purpose in mind? The question is only whether we can begin to see that purpose.

There are two considerations which might well result in failure to read aright what God is writing in His Book of providence, or, if you will, in writing present history. The first would be if we should remain or become so engrossed in material things that we should fail altogether to give attention to the things that are of more permanent value. And this could easily happen. It is so difficult to get a foothold in a new world; many under ordinary circumstances would not have thought of leaving the Netherlands; it is so hard to see the day ahead where one again attains to the point at which one broke off in one's former life; consequently it would be no great surprise if some should never reach the stage where they ask, "What was really the great thing that God had in mind when He sent me to Canada?" And yet that would be a great calamity. For we have not been sent into this growing land with its marvelous opportunities for our own sake alone, or even for ourselves in the first place, but for God's sake above all.

Let us stop a moment at this point. It is so very difficult to be truly Reformed in our thinking. **For of Him, and through Him, and unto Him are all things:** that is a matter of course; that is what the Bible says, and the Bible we believe. But what does it mean? How much is involved? So much is most certainly involved that such a mass migration as that of twenty-thousand Dutch people into Canada in one year alone, if it is "of Him, thru Him, and unto Him", must have a vast importance for years to come for whatever plan God has concerning the future of the world's development. And that, most assuredly, is of far greater weight than the question of the economic improvement of individual families, even tho the latter, it too, is of great importance.

We struggling immigrants, however, are in danger of becoming like the Jews who had returned from captivity. They forgot to such an extent as to build Jehovah's house only as a basement church, while they lived in their own ceilinged dwellings. Now I am not afraid that our immigrants will forget that they need churches and Christian Schools; nor do I fear that they will prove unwilling to put their shoulders to the wheel and build in the strength of the Lord.

The offer of $50,000 just made for a building by the Second Church of Edmonton, and the roomy Christian School just opened in the same city are abundant evidence that there is no danger here.

But I do know that the danger is always lest we consider all of our religion a means to gratify our own desires and needs. Those needs and desires may be of the best, it makes little difference. It is no more wrong to want good food and decent clothing than it is to desire a good church and school. But if I wish a home or a church only because I have both physical and spiritual needs, and for that reason desire their fulfillment, then God becomes my servant rather than I the humble tool in His hand; and even my religious exercises and sacrifices will fail of their reward because I no longer have a **Gods-dienst** (as the Dutch expresses it so eloquently), but a God who exists and operates for the sake of puny man with his many, many needs and interests. And in proportion as we yield to that point of view, our prayers will become selfish and all of our religion will lose that God-centered character that is the very essence of the famous and unparalleled words, "What is the chief aim of the human life? It is to glorify God".

Let us then in a following article endeavor to unearth some of the hidden purpose that God may even now be gradually unfolding as to the future.

John C. Verbrugge:

FOR THE YOUNG PEOPLE

On being Anti-Jewish

Another question, sent in by the same reader of this column who sent in the question about the Sunday and its proper observance, concerns the matter of the proper attitude toward the Jew, and toward those who may manifest an attitude of hatred for the Jew. Our correspondent lives in one of the larger cities of Canada, and so meets this problem in a more pronounced form than would be the case with those who live in more rural places. It is not difficult to understand that this matter is of real concern for one of our Immigrants. The issue was a very live one in the Netherlands during the years of occupation of the Netherlands by the Germans. The Hitler regime became guilty of such hideous crimes against humanity, that future history books will record it as a very black page in the history of the nation which cradled the Protestant Reformation. The mass murder of millions of Jews was part of that black crime. No wonder that the truly Christian population of the Netherlands took up the issue of the Jews, and gave shelter to members of this persecuted race even at the risk of their own safety and their own lives. That attitude of God's people toward fellowmen who were being hunted like animals was the means of God to bring some of these sons of Abraham into the Kingdom. For there are accounts of true conversions to the Christian faith of Jews who were taken into Christian homes. And since the war there has been organized among these converts a Mission Society, which is planning the evangelization of the land of Palestine, which has in recent years become a refuge for homeless and persecuted Jews. When God-fearing Immigrants, also among our people, who know something about the darkness and the light of recent events in Europe, come to Canada, and discover that the same spirit of hatred for the Jews is manifested here, though it has not been fanned into a flame of white heat, it is surely understandable that the question arises, "What must we think of this? And what must be our attitude toward this Anti-Semitic spirit?"

I do not know to what extent it actually prevails here in Canada. Much will depend upon the extent of the Jewish population in any given section. No doubt the large cities have more of it than country districts. I do know that anti-Semitism exists on the North American continent. As Chaplain of the U.S. Army during the war years I met with it repeatedly. And in conversation with a Jew last year while traveling on the train I discovered that the Jew is very conscious of it. This particular Jew was only one of a family of eleven who had in the course of recent years emigrated to the United States from Poland. During the war **all** of his relatives in Poland were murdered. There was emotion in his voice as he told me about this. He then mentioned that he experienced a certain amount of ill-will in our country (the U.S.A.) as a business man. Since he was an orthodox Jew I asked him how he felt about it. His interesting reply was that he regarded it as a judgment of God because his people had forsaken God. That answer opened the way to speak to him about Jesus Christ. But the answer itself was an interesting revelation of how an orthodox Jew regarded the spirit of anti-Semitism.

But the question of our young friend is, What must our attitude be toward those who manifest an anti-Semitic spirit? There can be no harm in admitting such things as can truthfully be admitted, concerning the claims of those who harbor a feeling of ill-will in their hearts toward the Jews. There may be certain character traits which annoy us. Perhaps he (the Jew) is bold at times, and sharp in looking out for that which will be to his personal advantage. Maybe it is true that you have to keep your eyes open when you engage in a business deal with him. The Jew is regarded as shrewd in business. These things may reflect a selfish, self-centered, money-loving spirit. But even when we admit some of this, we can say over against this, that depraved human nature is deeply selfish. And love for money is by no means limited to the Jews. That is a sin which crouches very close to the door of every man's heart. Perhaps some who read this have heard the quip which was made in reply to the question about the proverbially tight Scotchman, "Who is tighter than a tight Scotchman?" "A liberal Dutchman!" It is a curious thing about human nature that we can be wholly blind to the same fault in ourselves which we so vigorously condemn in others. The Scottish poet, Robert Burns, must have been thinking of this when he wrote, "O wad some power the giftie gie us, to see ourselves as others see us". That much may surely be said to those who in our presence assume an attitude of hatred or animosity toward the Jews. But that is not yet the essentially Christian answer.

As Christians we do not approve that which is evil in others, no more than we may approve that which is evil in ourselves. Nevertheless, our attitude toward our fellowman, whether Jew or Gentile, must ever be Christian. God's Word forbids race hatred, and commands love for those who may deal reproachfully with us. Some of the demands of Scripture seem so extremely severe. "Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you; that ye may be the children of your Father which is in heaven" - Matt. 5 : 44, 45a. See also Romans 12 : 17—21. Then there is the very positive Golden Rule of the Bible - not to be confused with the generally negative expressions of the golden rule of men - "Therefore **all things** whatsoever ye would that men should do to you, **do ye** even so unto them" - Matt. 7 : 12. Applied to the question at hand, if you were in the position of the Jew, how would you like to be treated? Treat him as you would like to be treated if you were in his place. That is a positive demand, not a matter about which we can remain indifferent when the issue is raised.

So it seems that the answer is clear. Even if other people cannot see the issue as we see it, we are not to be moved from the position which we know is required by the Word of God - love for our fellowmen. That love is an intelligent love; it recognizes human nature for what it is due to sin; and seeks purposefully to have that human nature changed by the grace and Spirit of God. And our Holland Immigrants who have witnessed the signal blessing of God upon the Christian attitude toward the members of a despised people during years of oppression will know that the God of the Bible is the same today as He was yesterday. He blesses the heart that loves for Christ's sake, and will judge the heart that hates.

Boek

bespreking

John Vriesinga

HET KRUIS LANGS DE WEG, door Rob Sterkenburgh, uitgave Centraal Boekhuis (A. Van Tuyl), Antwerpen.

Dit is een spannende en bovendien sympathieke roman. Het boek vertelt niet zozeer over de liefde van een R.K. meisje en een Geref. jongeman, zoals de uitgever aankondigt, als wel over de verbeten strijd tegen de politieke wapensmokkelaars in Noord Brabant gedurende de jaren voorafgaande aan de tweede wereldoorlog. De liefdesgeschiedenis dient alleen om wat meer kleur aan het verhaal te geven en vindt een voor alle lezers bevredigende ontknoping. Dat extra kleurtje had de schrijver overigens wel nodig, want zijn verteltrant doet aanvankelijk wat droog en gewrongen aan. Ofschoon men zich gaandeweg graag aan het spannend verloop der gebeurtenissen overgeeft. Het boek is de moeite van het lezen best waard.

HET LEVEN KOMT TOT ONS, door H. Bottema; uitgave Centraal Boekhuis (A. Van Tuyl), Antwerpen

Een fijnzinnige weergave van het zieleleven van een Nederlandse jongeman, zoon van een hereboer in Groningen, die we, met hoeveel zin voor detail en mensenkennis ook geschreven, afwijzen om haar strekking. In Nederlandse termen gesproken: die strekking is vrijzinnig. De schrijver komt tot de conclusie, dat tenslotte de mens het kwaad kan overwinnen.

VIER GOUDEN BANDEN, door P. Lagaay; uitgave Centraal Boekhuis (A. Van Tuyl), Antwerpen.

De heer Lagaay was jarenlang kapitein van de aan velen onzer lezers zo welbekende „Volendam" en vertelt hier op leuke en boeiende wijze allerlei uit zijn ervaringen op de wereldzee-en. Onze immigranten zullen ongetwijfeld gaarne wat nader kennis willen maken met het leven aan boord van een groot passagiersschip, dat zij te kort beleefden om er een bevredigende indruk van mee te nemen. Daar is dit boek buitengewoon geschikt voor. Men zal het met plezier lezen. Jammer dat hier en daar een ongepast woord schijnbaar niet gemist kon worden.

REBELLEN, door Max van Amstel; Uitgave Centraal Boekhuis (A. Van Tuyl), Antwerpen

„Rebellen" is een boek, zoals men er niet dikwijls een onder de ogen krijgt. En dat niet in de goede zin van het woord. Het is om maar weer in Nederlandse termen te spreken, een socialistische en volkomen mislukte poging een geheel nieuw licht op een bepaalde periode in onze vaderlandse geschiedenis te werpen: de gouden eeuw. De Oost Indische Compagnie wordt van schier grenzeloze enghartigheid en gelddorst beschuldigt, hetgeen Nederland ervan weerhouden zou hebben een werkelijk grote natie te worden. De hoofdfiguur is een zwetsende schipper, die zich het slachtoffer waant van door en door gemene bestuurders van de O.I.C. en de consequenties van zijn gedachtengang tenslotte zover drijft dat hij in naam der gerechtigheid aan het moorden en plunderen slaat. De poging van de schrijver om de dood van deze misdadiger een heldendood te doen schijnen is dan ook op zijn zachtst gezegd: misselijk.

WOETS DE EVER, door E. Karst; uitgave Centraal Boekhuis (A. Van Tuyl), Antwerpen.

Liefhebbers van het Nederlandse natuurleven zullen dit boek met genoegen lezen. Er zijn verscheidene boeken als deze geschreven en zij alle hebben een geheel eigen bekoring.

ELBRICH, door Y. Poortinga; uitgave Centraal Boekhuis (A. Van Tuyl), Antwerpen.

Een historische roman van een geheel eigen sfeer, die zich met veel genoegen laat lezen, ook door hen die niet bij voorkeur naar historische boeken grijpen. Het is de biecht van een Friese edelman, die door karakter zwakheid zijn leven verknoeide. Buitengewoon knap geschreven brengt het de lezer terug naar de tijd van vlak voor de Spaanse overheersing. Het laat het leven in die tijd zien van een geheel andere zijde dan we gewend zijn. Godsdienststrijd en geloofsvervolging zal men er vergeefs in zoeken; daarentegen ontvangt men wel de indruk van de gedachten en gevoelens, van de heersende zeden bij het gewone volk in die dagen. Verschillende dingen zullen bevreemden of tegenspraak uitlokken, maar de lezer zal niet kunnen ontkomen aan de ontroerende indruk, die 't mislukte leven van een zwak en eerzuchtig man op hem maakt. Eerlijkheid en po-ezie zijn twee waardevolle kenmerken van dit mooie boek.

Wanneer komen ze ?

Hieronder volgt een lijstje van de vertrekdata van de emigrantenboten vanuit Nederland in 1952. Met daarachter de aantallen emigranten die zij zullen vervoeren. Vermeerderd met het aantal dat per vliegtuig zal reizen of de overtocht gaat maken met een buitenlandse scheepvaartmaatschappij bedraagt het verwachte aantal Nederlandse immigranten voor Canada in dit jaar 22150.

22 Januari	Zuiderkruis	800
12 Februari	Zuiderkruis	800
22 Februari	Rijndam	300
4 Maart	Zuiderkruis	800
21 Maart	Rijndam	300
25 Maart	Zuiderkruis	800
15 April	Zuiderkruis	800
18 April	Rijndam	700
22 April	Sibajak	900
2 Mei	Veendam	500
7 Mei	Zuiderkruis	800
16 Mei	Rijndam	300
17 Mei	Sibajak	900
29 Mei	Zuiderkruis	800
30 Mei	Veendam	500
12 Juni	Rijndam	300
18 Juni	Grote Beer	800
24 Juni	Zuiderkruis	800
2 Juli	Waterman	800
16 Juli	Zuiderkruis	800
30 Juli	Waterman	600
11 Augustus	Zuiderkruis	600
26 Augustus	Waterman	—
3 September	Grote Beer	—
4 September	Zuiderkruis	—
18 September	Waterman	600
30 September	Grote Beer	500
27 October	Grote Beer	800
18 November	Grote Beer	800

DE STEM VAN Alberta

Daar klinkt een stem uit Alberta. Een stem? Neen, want wie goed luistert, hoort veel stemmen uit Alberta, die zijn samengevoegd tot een koorstem, klinkend vanaf de prairies en het heuvelland van Alberta.

Met deze dichterlijke ontboezeming wordt in nuchter Hollands bedoeld, dat er velen in Alberta zijn, die nieuws uit hun streek sturen bestemd voor „De stem van Alberta". En al het nieuws samen wordt tot een artikel iedere veertien dagen samengesmolten door schrijver dezes.

Maar helaas, groot is de nieuwsoogst nog niet. Daarom hierbij een dringende oproep tot allen, die iets weten te vermelden over de plaats en omgeving waar zij wonen in Alberta, om nieuws op te sturen naar het centrale adres in Alberta: **A. De Jager, % Chr. Ref. Church, Taber, Alta.** Toont, dat U actief wilt zijn voor ons blad!

Laten we inzake de nieuwsverzorging uit Alberta evenveel activiteit aan de dag leggen, als de broeders uit Barrhead op een ander gebied vertoonden. Barrhead ligt ongeveer 50 mijl ten Noord-Westen van Edmonton. Mr. P. van Rij deelt ons het volgende mee:

Te Barrhead, Alberta, werd een immigratievereniging opgericht. Het doel dezer vereniging is: Het op verantwoorde wijze plaatsen van nieuwe immigranten. Barrhead ziet een goede toekomst tegemoet; dat betekent dus, dat er over een aantal jaren voor een grotere groep Hollanders werk zal zijn dan nu. Wel zijn de levensomstandigheden in dit deel van Alberta primitiever, maar de ontwikkelingsmogelijkheden zijn groter. Als men bedenkt, dat Barrhead in een twintigtal jaren gegroeid is van een gehucht tot een town, bewijst dit wel, dat deze streek levensvatbaarheid bezit.

De taak van onze vereniging zal dus hoofdzakelijk bestaan in het plaatsen van die immigranten, voor wie onmiddellijk en vast werk zal zijn. Als bestuursleden van deze vereniging werden gekozen de heren Ypma, Tabak, Joziasse en Van Rij. Voor nadere inlichtingen kan men zich wenden tot de heer G. Tabak, Barrhead, Alta.

Via Edmonton, dat zijn stem nog steeds niet heeft laten horen in de Stem van Alberta, dalen we af naar het Zuiden van deze provincie, en komen terecht in de schone omgeving van Lacombe, een van de grootste kerkelijke gemeenten van Alberta. Lacombe is het centrum van 'n zeer vruchtbare streek in het midden van de provincie. Ook jongere immigranten ontbreken daar waar zich veel old-timers hebben gevestigd. niet; zij hebben hun ideaal dagelijks voor ogen in de bedrijven, die daar door de energie van vroegere immigranten gesticht zijn. Rev. E. H. Oostendorp van Lacombe was zo vriendelijk, ons iets te laten weten over het kerkelijk leven te Lacombe. Hij schrijft het volgende:

At the congregational meeting held in December, John Stolte and H. J. Ten Hove were elected elders, and George Brouwer deacon.

On Jan. 16 the annual business meeting decided to adopt a budget of $126 per family for 1952. The financial reports showed contributions of about $170 per family for all causes in 1951. The congregation now numbers 94 families, with more coming in this Spring.

During the last year there was only one death, while 20 children were baptized. Although there has been some sickness there has not been any critical or long illness so we may indeed testify of exentional blessings in that regard for a congregation of 500 members.

Our Christian School continues to grow and now has 54 pupils in the two rooms.

We have a men's society with some 25 members. This year we are studying I Corinthians, and after recess the Canons of Dordt. The Young People's Society now meets on Thursday evenings and we have young People's Catechism on Sunday evenings. The Ladies Aid meets every Wednesday afternoon; in December their sale was very succesful with more than $400 received. Lacombe has a rather active congregation life, there being a meeting of some kind in the church at least four evenings a week. This Fall a combined Men's and Women's Society was organized in the town of Lacombe for members living near there who find it hard to get to the church; it has about 15 members.

HONGAARSE EN HOLLANDSE CALVINISTEN IN CALGARY

Op onze reis van Noord naar Zuid komen we natuurlijk ook door de grote en schone stad Calgary. Ook daar hebben zich Hollanders gevestigd; nog wel niet in groot aantal, maar de Christian Reformed groep te Calgary groeit zienderogen. Er bestaat een nauwe band tussen de Nederlandse en Hongaarse calvinistische immigranten aldaar, waarvan het volgende verslag, ontvangen van Mr. F. Nieboer te Calgary een sprekend bewijs is:

Op uitnodiging van de Hungarian Calvinist Church verenigden zich Zondag 27 Jan. een groot aantal leden van de Calgary Christian Reformed Church met hun Hongaarse geloofsgenoten voor het houden van een gemeenschappelijke vergadering, die bijzonder goed geslaagd is, niet in het minst door de prettige sfeer die daar heerste en door de medewerking van onze gastheren en van verschillende onzer leden.

De meeting, die naar schatting wel door driehonderd Hongaren en Nederlanders werd bijgewoond, werd gehouden in het auditorium van de Hongaarse kerk. In deze kerk worden sinds kort ook de diensten van de Chr. Ref. Church gehouden.

Geopend werd met het zingen van achtereenvolgens het Canadese volkslied, het „Wilhelmus" en het Hongaarse volkslied. Vervolgens werd gezongen Ps. 25, 42 en 84, eerst door de Nederlanders in het Hollands, vervolgens door de Hongaren in hun landstaal, en daarna gemeenschappelijk in het Engels. Het bijzondere is, dat al deze Psalmen en nog meerdere op dezelfde wijze worden gezongen. Het programma werd nu verder afgewerkt. Het bevatte zang en muziek, voordracht en toespraken. Ook werd een mooie film over Nederland vertoond: "The land behind the dikes".

Rev. K. D. Toth van de Hongaarse kerk vermeldde in zijn toespraak de vele banden, die Hongarije en Nederland hebben. Ondermeer bepaalde hij ons bij de bevrijding van een groot aantal Hongaarse predikanten destijds door Admiraal de Ruyter, en bij de verzorging van Hongaarse kinderen na de eerste wereldoorlog in Nederlandse gezinnen. Een warme toon van dankbaarheid was er in zijn toespraak, en uit alles bleek, dat onze Hongaarse vrienden blij waren, hun Nederlandse geloofsgenoten nu op hun beurt van dienst te kunen zijn. Tijdens de pauze werden we getracteerd op koffie en thee met doughnuts.

Het was spoedig laat en met voldoening kunnen de organisatoren op deze welgeslaagde avond, die door geen enkele wanklank werd verstoord, terugzien.

Medewerkers op deze avond waren ondermeer Joe en Richard De Vries, resp. orgel en piano, Mevr. en Mej. Heerema, zang, Margaret en Irene Szabados zang, en Margaret Matyas viool.

Na Calgary aangedaan te hebben komen we tenslotte weer in het Zuiden van Alberta terecht, dat midden in wintertijd dit jaar weer 'n periode kent, waarin 't terecht „het zoele Zuiden" is. Door de befaamde chinookwinden is de temperatuur ongeveer 60 gr. gestegen! Ondanks modderwegen en "stuck in the mud" zagen we tevreden mensen in Zuid-Alberta, die de vuren van de kachels doofden en gingen genieten van het schone lenteweer. Reeds in Januari de eerste voorboden van een naderende lente. Dat geeft moed in een lange winter.

Van heinde en ver

Het Wereldgebeuren

Ofschoon de ontwikkelingen in het wereldgebeuren de laatste weken ietwat op de achtergrond zijn gedrongen in de publiciteit door het overlijden van koning George VI van Engeland en de opvolging op de Engelse troon door diens dochter Prinses Elizabeth, nu Queen Elizabeth II, is er in het algemene beeld van de politieke verhoudingen weinig verandering gekomen, ofschoon men op grond van allerlei berichten geneigd is te concluderen tot een iets mildere stemming. In Korea worden de wapenstilstandsonderhandelingen nog steeds slepende gehouden. En gezien de geringe resultaten, die in een zo lange tijd van onderhandelen verhoudingsgewijs werden bereikt kan men terecht in twijfel trekken of men daar ooit tot een wapenstilstand zal komen. Misschien moeten besprekingen op hoger niveau deze zaak zo stilzwijgend mogelijk tot een einde brengen. Hetzij overleg in de vergadering van de U.N.O., hetzij besprekingen tussen de regeringen van China en Noord Korea en de betrokken landen direct.

Ook uit Iran komen geen berichten, die nieuw licht brengen in de verhouding tussen Engeland en het land van de oliebronnen. Het schijnt echter wel, dat de Iraanse economie langzaam maar zeker op een faillissement aan drijft. Volgens een klein onopvallend bericht zou president Mossadegh aan Winston Churchill hebben voorgesteld om de besprekingen te hervatten, maar nadere berichten dienomtrent ontbreken.

De toestand in Egypte is meer spectaculair. Zoals bekend heeft de Egyptische regering ge-eist dat Engeland zijn troepen uit de zone van het Suez-kanaal zou terugtrekken en dat de Sudan, 'n gebied dat onder gemeenschappelijke controle staat aan Egypte zou worden toegevoegd. Engeland heeft zich bereid verklaart het desbetreffende verdrag tussen Engeland en Egypte opnieuw te bespreken en zich doof gehouden voor de Egyptische eisen.

Een en ander heeft een zeer ernstige toestand in Egypte doen ontstaan, waarbij bleek, dat de Egyptische regering, ondanks grote inspanningen geen baas was in eigen huis. Relletjes waren aan de orde van de dag en bereikten een hoogtepunt op 26 Januari toen in Cairo, dank zij het optreden van nationalistische drijvers tientallen mensenlevens vielen en er schade werd aangericht tot een waarde van 300 millioen dollars. Het was een complete veldslag met tanks, kanonnen en granaten.

Koning Farouk van Egypte heeft toen een krachtig besluit genomen, waarbij hij zijn kroon as het ware in de waagschaal wierp. Hij heeft de regering, die onbekwaam was gebleken, om de binnenlandse toestand meester te worden naar huis gezonden en een nieuwe minister-president benoemd, die een nieuwe regering vormde. De nieuwe minister-president staat bekend als pro-Engels, ofschoon zijn regering blijft streven naar inwilliging van bovengenoemde eisen. De Engelse regering heeft nu haar aanbod om de eisen van Egypte te bespreken en zodoende in een rustiger sfeer tot een vergelijk te komen, herhaald. De Egyptische regering heeft dit aanbod gunstig ontvangen doch bekend gemaakt, dat zij aan haar eisen vast houdt, maar dat zij bereid is deel te nemen aan het vormen van een verdedigingsblok in het Midden-Oosten. Het is niet ondenkbaar, dat de verhouding zich langzamerhand zal stabiliseren, ofschoon ...... geen mens kan zeggen welke ontwikkeling de meest waarschijnlijke is.

Een andere kwestie, die mogelijk in de komende maanden steeds meer de aandacht zal trekken is de kwestie van het herrijzende Duitsland. Deze kwestie heeft de wereld, naar achteraf bleek, ruim een jaar geleden op de rand van een derde wereldoorlog gebracht. Zoals bekend hebben de Westelijken een verdedigingsverdrag gesloten, dat bekend staat als het Noord-Atlantisch Pact. Bij de opzet van de plannen bleek, dat de gezamenlijke landen geen voldoende troepenmacht op de been konden brengen. Men sloeg toen het oog op West-Duitsland, dat gemakkelijk het ontbrekende aan zou kunnen vullen. Dit zou echter betekenen een in het leven roepen en bewapenen van een nieuw Duits leger. Frankrijk bleek een grote tegenstander te zijn van dit voornemen, doch men vond een vorm waarbij het plan ook acceptabel zou zijn voor de Fransen. De Duitse troepen zouden gemengd worden met de andere troepen, waardoor de dreiging van een te sterk Duitsland, Frankrijk's objectie, werd weggenomen. Toen deze kwestie dus op papier was opgelost deed zich de vraag voor wat Duitsland er zelf van zou denken. De bespreking met de regering van West-Duitsland, die van de gelegenheid gebruik maakte om verschillende eisen te stellen, zijn niet tot een einde gebracht. Rusland liet van zich horen. Rusland zei, dat het absoluut geen herbewapening van Duitsland zou gedogen. En de bewoordingen waarin de Russische bekendmaking was gesteld maakten onmiskenbaar duidelijk dat Rusland het meende; dat Rusland de oorlog zou zijn begonnen als de Westelijken dit hadden doorgezet.

De plannen zijn toen min of meer overhaast in de doofpot gestopt, maar zullen daar blijkens berichten vroeger of later weer uitgehaald worden.

De West-Duitse president, Adenauer, heeft onlangs bekend gemaakt dat Duitsland als eis stelt voor Duitse deelname in de verdediging van Europa, opname en erkenning van de Duitse aanspraken op het Saargebied. Het is deze kwestie, waarover het laatste woord waarschijnlijk nog lang niet gesproken is en die mogelijk in de naaste toekomst nieuwe spanningen zal oproepen. Want in een doelmatig opgezet verdedigingsplan is de medewerking van Duitsland onontbeerlijk, geografisch, strategisch en historisch.

Uit Canada

De Canadese regering heeft maatregelen genomen om meer immigranten uit Engeland naar Canada te brengen. In sommige kringen in Canada heerst enige ontstemming over de immigratie-politiek, die veel gunstiger is voor immigranten uit andere West-Europese landen dan voor Engeland, terwijl toch de Engelsen zich het beste aanpassen bij de Canadese mentaliteit, dank zij het ontbreken van de taalmoeilijkheid. Het schijnt dat de meeste Engelse immigranten de voorkeur geven aan Australie boven Canada, omdat de Australische regering het hen veel gemakkelijker maakt. Maar nu wil de Canadese regering elke week 70 immigranten uit Engeland per vliegtuig naar Canada brengen.

In Montreal is een „handel" in onwettig geboren babies aan het licht gekomen. Bij deze zaak zijn 10 personen betrokken, waaronder een advocaat en twee dokters. Het schijnt vast te staan dat de afgrijselijke praktijken de heren een winst van een millioen dollars hebben opgeleverd. De meeste babies werden „verkocht" in Amerika, maar ook sommige in Canada.

Een belangrijk evenement in het Canadese democratische leven zal op 28 Febr. a.s. plaats vinden. Het is de opening van het nieuwe parlementsjaar, die met indrukwekkende plechtigheden gepaard gaat. Canada is ongeveer het enige land ter wereld dat zijn parlementaire jaar begint in het hartje van de winter.
Korte tijd na de opening van het Parlement zal Canada's nieuwe Gouverneur-Generaal plechtig in zijn nieuwe functie worden geinstalleerd.

De Canadese Minister van Defensie, Minister Howe, is van mening, dat de thans levende Canadezen het nog zullen beleven, dat Canada's onbevolkte gebieden in ontwikkeling gebracht zullen worden met behulp van atoom-energie. Men zou atoomenergie aanwenden in het opwekken van electriciteit voor de streken, die te ver van de bestaande electriciteits-centrales afliggen. Maar eerst heeft Canada ingenieurs nodig, zei de Minister. Letterlijk zei hij: „Ik houd het voor onmogelijk, dat het aanbod van ingenieurs ooit de behoefte van ons groeiende land zal overtreffen".

Canada en de Verenigde Staten van Amerika hebben een overeenkomst gesloten waarbij de landen resultaten van hun onderzoekingen op atoom-gebied met elkaar zullen uitwisselen. Canadese geleerden mopperen er echter over dat de meeste inlichtingen naar Amerika gaan en dat Canada weinig voordeel trekt van de overeenkomst.

Ongeveer 50 millioen bushels tarwe, dat is ten naasten bij een derde gedeelte van Alberta's tarweoogst in 1951 ligt nog in de prairies van Alberta, diep bedolven onder sneeuw. De vroege winter maakte een ontijdig einde aan het oogsten.

Niet alleen Ontario, maar ook Alberta beleeft een milde winter. Vooral het Zuiden van deze provincie kenmerkte zich in de afgelopen weken door echt lente-achtig weer.

De farmers in Alberta hebben dringend behoefte aan meer werkkrachten volgens een spreker voor de Federation of Agriculture, die wel wilde dt immigratie naar Alberta werd verdubbeld. Hij legde er vooral nadruk op, dat Alberta mensen nodig heeft, die op de farm willen werken niet alleen, maar die ook op de farm willen blijven.

De bevolking van de provincie Saskatchewan loopt zienderogen achteruit, volgens gegevens van de regerings-bureaux. In de afgelopen 9 maanden hebben niet minder dan 1500 gezinnen de provincie verlaten. Men schat dat deze 1500 gezinnen ruim 7500 personen omvatten. De meesten van hen vertrokken naar Alberta of B.C.

Zuid-Alberta verwacht ongeveer 100 Hollandse gezinnen tegen het komende voorjaar. De meeste van deze gezinnen zijn bestemd voor de suikerbieten-farms. Men schat dat er in de afgelopen drie jaar 150 Hollandse gezinnen per jaar naar Zuid-Alberta zijn gekomen. Er schijnt een toenemende belangstelling te bestaan bij Nederlanders voor het werk in de suikerbieten in Zuid-Alberta.

Ofschoon de graanoogst in Alberta in 1951 aanmerkelijk minder is geweest dan in 1950 is het netto-inkomen van de farmers bijna even groot als in 1950.

Minister-president Churchill heeft drastische maatregelen genomen t.a.v. Engelands toekomst. Hij heeft bekend gemaakt, dat Engeland in het komende jaar voor 150 millioen pond Sterling minder in zal voeren. Daardoor zal het tekort aan voedsel en gebruiksvoorwerpen in Engeland nog aanzienlijk toenemen, doch Churchill ziet dit als de enige mogelijkheid voor Engeland om uit de huidige impasse te raken. Dit besluit zal evenwel de uitvoer van Canada naar Engeland niet in sterke mate treffen.

The Christian Reformed Church

J. HANENBURG

Ons Budget systeem

De vorige keer hadden we het over het stemmen op onze vergaderingen. Nu iets over het Budget-systeem bij ons in gebruik. Ook dit geeft wel eens wat tegenspraak. Het schijnt wel dat men het in Nederland anders doet. Bij ons is het systeem van geregelde, vaste wekelijkse bijdragen door middel van genummerde enveloppen de regel.

Dit is een eenvoudig systeem. De raad der gemeente maakt voor het komende jaar een schatting of beraming van de nodige gelden. Men kan wel vooruit berekenen hoeveel men nodig heeft voor brandstof, tractement, licht, bouwfonds en instandhouding der gebouwen, alsook de Synodale omslagen tot gemeenschappelijke bevordering van zending, hoger christelijk onderwijs enz. Dit alles tesamen bedraagt een bepaalde som. Verdeel dit over de gezinnen van een plaatselijke gemeente en men krijgt het gemiddelde bedrag voor elk gezin. Als een gemeente van circa 100 gezinnen 10 a 12 duizend dollars nodig heeft voor het lopende jaar dan eist dat gemiddeld 100 a 120 dollars per gezin voor het jaar. Als zulk een voorstel door de Raad der gemeente op de gemeentevergadering wordt voorgelegd en dit wordt dan aangenomen dan heeft ieder gezin daaraan een leiddraad. Wie nu als gezin iedere week 2 dollars, min of meer, in het envelopje steekt en op de schaal legt die doet tot zover zijn plicht.

Bezwaren er tegen

Nu zijn er hoofdzakelijk drie bezwaren tegen dit systeem ingevoerd. Het vrije, d.i. het spontane, van het geven is weg. Men betaalt zijn aanslag. Zo ongeveer als een taxatie. Dan, het private, het verborgene van de gave is weg. De bijdrage wordt geboekt. Het is openbaar. Dit zou dan contra het woord des Heeren zijn. (Mt. 6 : 3—4) „Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet". Tenslotte is men in dit systeem gebonden, eerst in de keuze van de zaak waarvoor geofferd, en dan in het bedrag. Men kan nu niet wel met voorliefde offeren voor deze of die zaak. Feitelijk hebben al deze bezwaren iets gemeen: ze werken nadelig voor de liefde in het offeren. Ons offeren moet vrij, moet blij, moet dankbaar zijn. Dit systeem is zakelijk, is plichtmatig, is begrensd. Gehoorzaamheid meer dan liefde, viert hier haar hoogtij. Waarom dan niet liever terug naar het oude; eigener beweging iets geven, zonder dat iemand het bedrag kan weten; zonder strenge verplichting of voorschriften; al naardat men voor een doel hart heeft. En dan, naardat de Heere ons gezegend heeft. Dan geen envelopjes, geen schalen met open gezicht, maar in het verborgen van het zakje.

Dit zou, we betwijfelen het niet, zeker voordelig zijn voor het ware, hartelijke offeren met blijdschap. Het offer behoort vrij en blij gebracht te worden. En zeker onze gave mag nooit gebruikt voor eigen lof bij de mensen. Dat juist bestraft de Heere in Mt. 6 : 3—4. Pronk daar dus niet mee.

Wat hiervan te zeggen

Een offer de Heere welaangenaam bestaat uit een gave gegeven met een bepaalde gestalte des harten. Het eist beide. Een offer aan de Heere moet meer dan een kruimel, meer dan een overgeschoten brokje zijn. Daarom eiste de Heere van Israel niet minder dan de tienden van de inkomsten. Nu leent het private offer zich tot ontzettend misbruik. Het kan gebruikt worden om te voorkomen dat de linkerhand niet kome te weten wat de rechter NIET doet. Dat dit geen denkbeeldig gevaar is bij het vrijwillige en verborgene offer wordt duidelijk bewezen door het welbekende feit dat de losse inzamelingen schromelijk achter komen bij de budget-opbrengsten. Onze immigranten mogen het weten dat indien de Chr. Ref. Church geen budget-systeem gebruikte er onmogelijk zoveel voor Gods volk en Koninkrijk in Canada gedaan kon worden. En waar onze jonge immigranten-gemeenten dit systeem invoerden is het een lust om te zien hoe flink en mild de geldelijke gaven toevloeien.

Maar het verborgene van ons offer dan? Men verlieze er geen om! Vergeet niet de reden waarom Jezus sprak van de verborgen gave. Het was om misbruik te bestraffen. Onder Israel had het offer niets geheimzinnigs. En al wordt iemands bedrag geboekt door de penningmeester, daarmee wordt het nog niet van de daken gepredikt. Ja, de kerkeraad kan en mag het weten, maar voor het overige slaapt het cijfer van ons doen en laten in dezen rustig onder het omslag van des penningmeesters boek. Zelf mogen we het weten wat er door ons gedurende het jaar opgebracht is voor Gods Kerk, en die kennis is nodig, nuttig en billijk.

Naast het budget-bedrag door ons geofferd blijft er altijd nog het vrijwillige offer. Eerst in het budget-systeem, ook daar is ruimte voor het vrijwillige. Het is geen taxatie. Ook met onze enveloppen willen we geven naardat de Here ons zegent. De ene meer, de andere minder. De financieel sterken hebben de zware lasten van de minvermogenden mee te dragen. Draagt elkanders lasten en vervult alzo de wet van Christus. Waar bij komt dat iedere gemeente bijzondere en vrije collecten inzamelt waar men het verborgene offer der liefde en dank mag brengen. Dus vraagt onze Koning het offer naar de maatstaf van Zijn zegen. En de apostel schrijft ons voor om geregeld, ja, wekelijks iets af te zonderen voor de Heere. God is een God van orde , en de zaken van 's Heeren huis moeten op ordelijke wijze verzorgd. Ons Budget-systeem werkt sterk daartoe mee.

ADRESSEER VOLLEDIG

In ons hoekje „Contact met de Administratie" hebben we er reeds enkele malen op gewezen, dat het zeer noodzakelijk is juist en volledig te adresseren, ook met het oog op de bezorging van „Calvinist-Contact".

Dezer dagen ontvingen wij een bericht van het hoofdbureau der posterijen, dat alleen in de maand December niet minder dan 900.000 poststukken, tengevolge van onvolledige adressering niet bezorgd konden worden.

Al deze poststukken worden bewaard in een speciaal kantoor voor onbestelbare post. Wij hebben zo het nare gevoel, dat er in dat kantoor ook heel wat exemplaren van „Calvinist-Contact" liggen. Waar de lezers voor betaalden en waar redactie en administratie hun werk op deden.

GEEF UW VOLLEDIG ADRES

VOOR DE VROUWEN

Een dure roeping

Vandaag hebben we iets tragisch gezien: een zoon der kerk in de gevangenis. En waarom zat hij daar? Om een handjevol geld. En waarom het geld? Te gebruiken voor zijn lusten.

Wat staan velen van onze vrijgezellen die hier alleen komen, voor grote gevaren en verzoekingen als zij het leven ingaan en zich terugtrekken van de kerk en haar invloeden. Zouden wij als moeders niet een zeer gwichtige taak hebben tegenover zulken? In al onze nieuwe immigranten-gemeenten zijn veel alleenstaande jongemannen die hier gekomen zijn om de weg te bereiden voor vaders en moeders of verloofden. Mogen wij hen aan hun lot overlaten en er niet naar om zien wat met hen gebeurt? Soms is de nieuwe weelde die ze hier genieten hen tot een strik; soms armoede; heel vaak de eenzaamheid die hen uitdrijft tot gezelschap dat hen van de Heere afleidt.

Het is waar, als het hart recht is met de Heere zullen ze wel goede vrienden zoeken, maar wie zal zeggen wanneer de verleiding te groot zal worden? Zouden wij, moeders ons niet inspannen om zulke jonge mensen een plaats te verschaffen waar ze hun vrije tijd kunnen doorbrengen? Een van onze gemeenten verleent hen Zaterdags 's avonds de kerk „basement" waar ze gezellig kunnen bijeenkomen. Dat is een fijn begin. Maar zouden ze ook niet, en nog veel liever, een gezellige avond willen doorbrengen in de huiselijke kring? Laat ons hen uitnodigen om bij ons te komen eten, al kost het ons wat extra werk. En dan niet alleen degenen die altijd wel wat in de melk te brokkelen hebben, maar de zwijgzame, de stille, die het misschien veel nodiger heeft.

Niet alleen dat de goede naam der Hollanders er mee gemoeid is in het geval waarvan ik sprak, maar vooral dat de naam des Heeren er door gelasterd wordt. En wat dan van zijner zieler zaligheid? Onze moeders hebben hier een dure roeping.

* *
*

Als er ziekte in het gezin is en de dokter wordt gehaald staat men soms nog zo verlegen omdat men die medische termen niet kent in dat vreemde Engels. Men wil zo graag weten over wat ziekte hij heeft. Hier is een vertaling van sommige van die termen:

amandel — tonsil
klier — gland
zenuw — nerve
ruggegraat — spine
wervel — vertebra
gal — gall or bile
galblaas — gallbladder
maag — stomach
nieren — kidneys
blindedarm — appendix
milt — spleen
baarmoeder — uterus
ingewanden — intestines
keel — throat
hersens — brain
blindedarmontsteking — appendicitus
belroos — erysipelas
hersenschudding — concussion of the brain
hersenvliesontsteking —meningitus
kanker — cancer
krankzinnig —insane
longontsteking — pneumonia
maagzweer — ulcer of the stomach
mazelen — measles
bof — mumps
roodvonk — scarlet fever
pokken — smallpox
waterpokken — chicken pox
kinkhoest — whooping cough
verlamming — paralysis
kinderverlamming — infantile paralysis, or poliomyelitus, verkort tot polio

Recepten

Een goede kok kan een "pie" tot een kunststuk maken maar voor haar die niet is ingewijd in de geheimen van pie bakken schijnt het een moelijke taak. Die geheimen zijn niet vele maar zeer belangrijk.

Vooreerst moet men weten wat goede "pastry" is. Het moet niet taai zijn maar bros; niet kruimelig maar als het gebroken wordt ziet men laagjes schilfertjes een boven de ander met luchtruimte er tussen. Om dit te verkrijgen moet men vlug en met lichte hand werken. De brosheid van het deeg wordt veroorzaakt door vele stukjes vet die omringd en afgescheiden worden door bloem. Gedurende het bakken smelt elk stukje vet en vormt een dun schilfertje. Echter, ruwe, langzame behandeling doet het vet smelten en vormt met de bloem een zware klomp die na het bakken hard en taai is.

Daarom de eerste regel: alles koud, water, vet, bloem. De tweede: vlug werken en licht behandelen.

Nu een recept voor gewoon "pastry".

2c bloem, gezeefd; 1tsp zout; ⅔c vet; 4 tot 6 tbsp water. Zeef de bloem en zout tesamen. Het vet in de boem aan stukjes snijden met een vork of twee messen tot de stukjes zo groot zijn als erwten. Het is het beste het niet met de handen te bewerken daar de warmte van de vingers het vet enigszins doet smelten. Daarna er zoveel water bij doen dat het deeg als een massa aan elkaar hangt. Dit doet men door een lepelvol tegelijk over de bloem te doen en lichtelijk met een vork door elkaar te mengen tot het al bevochtigd is. Een plank of aanrecht wordt met bloem bestrooid en ook de deegrol. Neem de helft van het deeg en rol het, van het midden tot de kanten uit, licht rollen en niet zwaar op de deegrol drukken, tot de grote van uw bakblik (pieplate). Leg het voorzichtig op de pieplate, niet rekken, en snij met een mes het overhangende deeg er af. Nu de "filling" er op en de andere helft van het deeg rollen. Opdat de stoom van de filling er uit kan, snij men gaatjes in het bovenste deeg. Een patroontje van de gaatjes maken staat leuk. De benedenkorst strijk men eerst aan met water en dan de twee korsten tesamen drukken met de vingers of met een vork.

Het bakken hangt af van de filling. Men kan een korst eerst bakken en dan een filling van custard met banaan of andere vrucht er in doen. Een korst alleen wordt in een hete oven (450 gr.) gebakken, 15 minuten.

Maakt u een pie met twee korsten en een filling die nog gebakken moet worden, zoals appels, dan moet de oven op 450 gr. voor 15 minuten om daarna nog 45 minuten, of tot de pie mooi bruin is, te laten dalen tot 350 graden Fahrenheit.

Voor een mooie kleur wordt het gebak met wat geklopt eiwit en water of wat boter of room, bestreken.

Apple Pie filling: 6 appels, aan reepjes, genoeg om het blik opgehoopt te vullen; 1c suiker; ¼tsp. zout; 2tbsp bloem.

Als u geen deegrol hebt is een ander voorwerp dat rollen wil zoals een waterglas ook te gebruiken.

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

---

23 Februari D.V. verloven

JENNIE DE VRIES
en
PIET VERMEULEN

NESTLETON, Ont., R.R. 1
BOWMANVILLE, Ont., Waverly Road

Gode dankbaar geven wij u kennis van de geboorte van een dochter, die we

CATHERINE

noemen.

Mr. en Mrs. J. OP 'T HOF

FREEMAN, Ont., 29 Januari 1952
R.R. 2, Carterscroft Farm

De 6e Januari verblijdde de Heere ons met de geboorte van een dochtertje en zusje

JENNY HENRIETTE

Mr. en Mrs. E. BUITENHUIS
Herman
Margaretha
Engelbertus

FORT WILLIAM, R.R. 3

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij u kennis van de geboorte van onze zoon

ANTONIE

J. M. MENKHORST
T. J. MENKHORST—BEKING

WINNIPEG, Man., 20 Januari 1952
R.R. 2

Door 's Heeren goedheid en genade werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen zoon, die we

SJERP WILLEM

noemen.

Mr. en Mrs. P. WEIMA

BROCKVILLE, Ont., 4 Februari 1952
106 Brock St.

TE KOOP AANGEBODEN

Prima, gezonde Gladiolen-bollen in verschillende soorten, diverse maten.

Vraagt prijsopgave.

Extra aanbieding van een gezonde partij gemengd 6 goede handelssoorten $20.— per duizend, $2.50 per honderd.

Beleefd aanbevelend,

M. KOOLE

R.R. 1, Jordan Station, Ont.

WIE KAN HELPEN?

Wij zoeken tegen eind April werk voor familie in Holland. Man 44 jaar, kinderen resp. 14,13, 8 en 4 jaar. Gardening Factory of Tobacco Farm met woning.

Brieven aan Mr. H. VANDER BUNTE
R.R. 1, Bradford, Ont.

KUIKENS

Stevige, gezonde kuikens van regeringsgoedgekeurde broedkippen. Vraagt onze gratis circulaire.

DURANCE HATCHERY

Agent: RUDOLPH DEJONG
R.R. 3, Sarnia, Ontario

IMMIGRANTEN

Hebt u nog moeite met de taal en uitspraak? Voor weinig geld helpen wij u met de taalregels, dagelijkse woorden en zinnen, en met de uitspraak. Dit is voor u een zeldzame kans. Stelt nu niet langer uit, doch vraagt vandaag nog inlichtingen bij het

DUTCH INSTITUTE

R. 2, Box 103, Willard, Ohio, U.S.A.

KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS!

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres:
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES